

fiden, og det er sagt ikke en, men mange Gange af Fremmede, naar man taler med Fremmede, som have berejst vort Land, og det er det, at det danske Agerbrug i det Hele har en fremragende Egenstaaelse i sin Egelighed, selvfølgelig ikke saaledes at forstå, at Alt skulde staa lige og at al Bedrift skulde være ens, men saaledes at forstå, at man paa mange mindre Hold har fulgt saaledes med, at man meget hurtigt kan komme i Niveau med hinanden. Dette er selvfølgelig ogsaa af største Betydning, og der kan være Grund til at fremhæve det her, thi deraf følger jo, at de forskellige Samsundsklasser paa Landet staa nogenlunde ens, og at de forskellige Samsundsklasser i nogenlunde lige Grad ere egnede til at nyde godt af den videregaaende Undervisning paa Landbohøistolen. Nu har jo ærede Medlemmer fordybet sig i forskellige Tal om, at det er saa forfærdelig lidt, hvad der af Gaardmandsklassen i. Ex. har været Clever paa Landbohøistolen. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at Tallene i det Hele ikke ere store, fordi de nærmest kun gjælde alle de Examinerede. Men ved Siden deraf vil jeg gøre opmærksom paa, at i de senere Aar har det været for den nævnte Klasses Vedkommende absolut stigende. Feiler jeg ikke, vil man i Aarene 1880—86 finde 23 Sønner af Gaardmænd og kun 13 Sønner af større Landbrugere, der ere examinerede ved Landbohøistolen; altsaa Proportionen er stigende i en ganske overordentlig Grad navnlig for den Klasse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Andre mente, at det kom an paa at faae med. Jeg tror, at det skal erkjendes, og at det vil kunne siges helt igjennem, at de ere komne væsentlig med i den senere Tid, i hvert Fald i langt større Omfang end tidligere. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen), der har taget Del i de forudgaaende Overvejelser som Medlem af — jeg siger gjerne det Udvalg og ikke Kommission, det sidste Udtryk var vist en Fortalelse; thi jeg erkjender, at det ikke er nogen Kommission — det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger, hvori han tog et Forbehold overfor den afgivne Betænkning; jeg antager nærmest, at det var Betydningen af det ærede Medlems Udtalelser, idet jeg forøvrigt skal paastjønne, at det ærede Medlems Forbehold ikke gik videre. Jeg kan ikke se, at det, det ærede Medlem sagde, gik videre; — paa et enkelt Punkt nær nemlig om Slutningen af Bygningerne osv., hvor det ærede Medlem kom ind paa Noget, som jeg ikke tror er holdbart — ellers kan jeg ikke se,

at det ærede Medlem gik videre. Den Bemærkning, der nærmest kunde være Grund til at dvæle ved, er den om Universitetet, at det vilde blive et Landbrugsuniversitet. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar man vil betegne det som saadant, kommer det an paa, hvad Karakter, man giver Undervisningsanstalten og ikke paa, hvad Titel man giver den. Naar det ærede Medlem er villig til at bevilge Lærerkæsterne og ogsaa er villig til at bevilge Forsøgsinstitutionen, ere vi jo egentlig enige i Realiteten med Hensyn til, hvad der skal gøres, i hvert Fald paa de vigtigste Punkter. Saa er der kun Titlen tilbage. Nu er den ingenlunde uden Betydning, det er ikke min Mening. Hvis den Udvei var der, som det ærede Medlem mente, man kunde bruge, nemlig at udnævne nogle til titulære Professorer, saa kunde man gaa den Vej, men den foreligger ikke, efter vore Lønningslove er den udelukket, idet en Embedsmand kun kan kaldes ved sin Embedsstilling. Under vore egne smaa Hjemmeforhold tror jeg ganske vist ikke, det kan siges at have væsentlig Betydning, under hvilket Navn en Mand fungerer ved Anstalten, men Sagen har en anden Betydning. Landbohøistolen er den eneste Institution, vi have af den Slags; den maa haade paa Veterinærvæsenet, paa Landbrugsvæsenet, Havvæsenet og for Resten alle disse Omraader have en vis Berøring med Udlandet, en nødvendig Berøring, som ikke er uden Betydning, og som ogsaa kan være ret frugtbringende. I dette Forhold har det en vis Betydning, om en Mand, naar man skal sende ham ud, kaldes Lærer eller Professor. Det maa de Herrer tro, det har, og deri ligger egentlig min væsentligste Grund til at slutte mig til Forslaget paa dette Punkt. Naar man erkjender, at Vedkommende kan fyldestgøre i sin Funktion, saa veed jeg da heller ikke, hvorfor man vil negte ham den Bencævnelse, under hvilken Funktionen ellers i Reglen betegnes. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skænkede jo Forslaget en forholdsvis stor Opmærksomhed, og jeg vil ganske vist strax sige, at det ærede Medlem overraskede mig ikke paa noget Punkt; thi jeg maatte vente, at det ærede Medlem vilde se paa Forslaget omtrent saaledes. Det ærede Medlem var nemlig tilstede i Fjor i Finantsudvalget, hvor den første Anthdning, om jeg saa maa sige, kom frem om, at man fra Finantsudvalgets Side — det er jo Noget, som Thinget siden har tiltraadt — kunde ønske en Underfølgelse af den Art, som ffet er, et Dufte, jeg imødefom. Det ærede Medlem tog allerede strax paa det